

ה"ת 54643/01/17 - פוראזור לאב יו בע"מ, אברהים ג'מאל נגד משטרת טבריה

בית משפט השלום בטבריה

ה"ת 54643-01-17 פוראזור לאב יו בע"מ ואח' נ' משטרת טבריה
תיק חיצוני:

בפני מבקשים נגד משיבה
כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
1. פוראזור לאב יו בע"מ
2. אברהים ג'מאל
משטרת טבריה

החלטה

1. בפני בקשה להחזרת תפוס אשר הוגשה ע"י המבקשים ביום 24.01.2017 להחזרת 87 פריטים הנושאים את סימני המסחר של חברת פנדורה אשר נתפסו על ידי משטרת ישראל (להלן: "המוצרים" או "התפוסים" לפי העניין).
2. בתאריך 08.02.2017 התקיים דיון בבקשה להחזרת תפוס בהשתתפות ב"כ המבקש, המבקש בעצמו ונציג היחידה החוקרת (להלן: "המשיבה"). במסגרת הדיון הוריתי לנציג המשיבה להגיש לעיון בית המשפט העתק כלל חומרי החקירה עד ליום 12.02.2017, וכן לעדכן את בית המשפט ובא כוח המבקש אם וכאשר יוגש כתב אישום בגין החקירה בתיק זה.
3. נימוקי המבקש בבקשה בכתב ובדיון בבקשה:
ב"כ המבקש סבור כי על בית המשפט להורות על החזרת התפוסים מהטעמים הבאים:

א. כל המוצרים שנתפשו על ידי המשיבים במהלך ביצוע הצו, הינם מוצרים חוקיים, לגיטימיים, שנרכשו משלושה מקורות לגיטימיים ומספקים רשמיים של חברת פנדורה, כאשר אחד המקומות הוא המתלוננים בעצמם, חברת סיטי טיים הנמצא בקניון הקריון בקרית ביאליק (להלן: "המתלוננים"). (ב"כ המבקשים צירף חשבוניות מס קבלה מהם עולה כי המבקשים רכשו פריטים מחנות פנדורה ובין היתר מהמתלוננת). כל "חטאה" של המבקשת הוא כי היא בחרה שלא להמשיך לרכוש את הפריטים מהמתלוננים אלא מהמתחרה, חנות בשם אורית

תכשיטים ושעונים הנמצאת בעיר עפולה.

ב. המבקשת משלבת צמידי פנדורה, עם חרוזים שאינם של חברת פנדורה, ואינם מוצגים ככאלו, הנמכרים במחירים סבירים ונוחים, שלא כמו החרוזים המקוריים של חברת פנדורה הנמכרים במחירים מופקעים. לאור העובדה שהמתלוננים וחנוות נוספת הרשומה כחנוות המורשית למכור מוצרי פנדורה ונמצאת מטרים ספורים מחנות המבקשת 1, אינם מצליחים להתמודד מסחרית מול המבקשת, החליטו להעליל עליה עלילה ולפגוע בשמה הטוב ובכך לפגוע בתחרות המסחרית הלגיטימית שעורכת המבקשת.

ג. אין כל מניעה חוקית למכור חרוזים שאינם חרוזים מקוריים של חברת פנדורה.

ד. משטרת ישראל נפלה קורבן למאבק מסחרי לגיטימי, כאשר המתלוננים והחוקר מטעמם, ידעו מראש ובוודאות מוחלטת כי לא הופרו על ידי המבקשים כל זכויות הקניין הרוחני, ומדובר בתלונות שווא.

לטענת ב"כ המבקשים, אם המתלוננת היתה מבקשת להוציא צו חיפוש, היתה נדרשת על ידי בית המשפט להפקיד ערבות כספית בקופת בית המשפט במסגרת הליך אזרחי ולכן המתלוננת עשתה זאת באמצעות היחידה החוקרת. לכל היותר, באם קיימת טענה לזיוף עומדת למתלוננים הזכות להגיש תביעה אזרחית לפיצוי כספי. הליך פלילי אינו ההליך הראוי.

ה. מדובר בפריטים מקוריים שנתפסו שלא כדין:

- התפוסים לא צולמו בכלל ולא בתקריב שיאפשר לזהות אותם.
- התפוסים לא תויגו אחד אחד, על ידי אזיקון חתום או באופן אחר שיבטיח כי מה שנכנס לשקית ונלקח מהמבקשת לא יוחלף. המשיבה אינה יודעת להבחין בין מקור לזיוף.
- התפוסים לא היו בחזקת המשיבים אלא בחזקת המתלוננים.
- המשיבים לא ערכו לתפוסים כל בדיקות ולא זיהו אותם בכל דרך, למעט ככל הנראה באמצעות צילום כללי של כל תכולת השקית בתמונה קיבוצית שלא יכולה למנוע החלפה של הפריטים ללא כל קושי.

ו. לטענת ב"כ המבקשים, מרגע שהסתיימה פעולת התפישה, נותקה השרשרת הראייתית. התפוסים נמצאים בחזקת המתלוננים, ויש ביכולתה לעשות בהם ככל יכולתה, מבלי שאיש יוכל לדעת מה בדיוק עשתה בהם.

ז. המשיבים בעת ביצוע החיפוש, לא ידעו כי המבקשים רכשו מוצרים מקוריים מחנות מורשית של פנדורה. כך גם המשיבה אינה יודעת מה הקשר בין המתלוננים לבין חברת פנדורה

העולמית, האם למתלוננת הסמכות או הזכות להגיש תלונה על הפרת סימני מסחר.

ח. לטענת ב"כ המבקשים, המומחה מטעם המשיבה אינו כשיר לקבוע דבר ביחס לאותנטיות התפוסים, באם הם מקוריים או מזויפים. למשיבה אין כל ראייה אותנטית כי מדובר בפריטים מזויפים.

ט. למבקשים נגרם נזק של ממש בהחזקת התפוסים שלא כדיון, ואין מי שיפצה המבקשים על הנזקים שנגרמים להם.

4. עמדת המשיבה :

בדיון שהתקיים בפני טען ב"כ המשיבה כי יש לדחות הבקשה.

א. לטענתו, ביום 16.01.2017 במסגרת פעילות אכיפה משטרתית בתחום הפרת סימני מסחר נערך חיפוש על פי צו בית משפט בחנות המבקשים, וזאת לאחר קבלת תלונה כי בחנות מוחזקים ונמכרים צמידים הנושאים את סימן המסחר של חברת "פנדורה" החשודים כמזויפים.

ב. לטענת נציג המשיבה, התפוסים הינם רכוש בו בוצעה עבירה, והחזקתם נחוצה להמשך החקירה.

ג. הפריטים נתפסו, נרשמו וצולמו בטרם העברתם לנציג בעלת הזכויות לצורך שמירה ומתן חוות דעת מקצועית. ההעברה אושרה על ידי בית המשפט כעולה מצו החיפוש.

ד. כעולה מתיק החקירה קיים חשד כנגד המבקש 2 ונדרשות עוד מספר פעולות בתיק בכדי להשלים את החקירה.

ה. כעולה ממכתבה של חברת פנדורה מיום 30.01.2017 תפיסת הפריטים בוצעה כדיון, וזאת בניגוד לעובדות המתוארות על ידי המבקשים. כל מהלך התפיסה הוסרט במצלמות האבטחה של החנות.

ו. לאחר קבלת הבקשה להחזרת תפוס, בדקה המפיצה טענת המבקשים כי רכשו סחורה מקורית והוברר לה כי המבקש 2 הונה את המוכרים בשתי נקודות מכירה מורשות לשיווק קמעונאי (חנויות) של מוצג "פנדורה": חנות פנדורה בקניון הקריון בקרית ביאליק (שהינה חנות קמעונאית המופעלת על ידי המפיצה/היבואנית הרשמית) וחנות נוספת בשם "אורית תכשיטים" בעיר עפולה (שהינה לקוחה סיטונאית של המפיצה ולא "מתחרה" שלה, בניגוד לנטען על ידי המבקשים). המבקש 2 הגיע מספר פעמים לחנויות המורשות ורכש בכל פעם 10 צמידים מקוריים של פנדורה כשהוא מציג עצמו כמורה מנצרת, אשר רוכש צמידים לשם חלוקתם כמתנה למורים בנצרת. לטענת חברת "פנדורה", רכישה של סחורה מקורית בחנויות מורשות בתואנות שווא ומתוך הונאה, תוך הסתרת העובדה כי מדובר בסחורה המיועדת למכירה בחנות תכשיטים בלתי מורשית, מהווה הפרה בוטה של זכויות חברת פנדורה.

ז. הפריטים נבדקו על ידי אנשי מקצוע מטעם המפיצה ומטעם חברת "פנדורה" והוברר כי:

עמוד 3

- מתוך 51 הצמידים שנתפסו, 43 צמידים הינם מזויפים (8 מקוריים).
 - נתפסו 23 סוגרים המיועדים לסגירת הצמיד על היד, כולם מזויפים.
 - מתוך 17 החרוזים/תליונים שנתפסו, 11 נושאים את הסימן "פנדורה" או אותיות המסמלות את המותג ונראה כי הם חרוזים מקוריים. יתרת החרוזים אינה מהווה זיוף (היות ואינן נושאים סימני היכר של חברת פנדורה), אך הם מהווים חיקוי כמעט מושלם לחרוזים המקוריים של חברת פנדורה היות ועל פי מידע שנמסר לחברת פנדורה, הם מוצגים בערבוביה עם החרוזים המקוריים של חברת פנדורה, דבר הגורם להטעיית הציבור.
 - שקיק הבד ככל הנראה הינו מקורי.
- מטעם חברת פנדורה הוגשה חוות דעת בנוגע לפריטים אשר נתפסו במסגרת תיק זה.

דין והכרעה :

הוראות החוק הרלוונטיות :

סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה") קובע סמכות המשטרה לתפוס חפצים :

" (א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה."

סעיף 34 לפקודה קובע כי -

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין-משטרה בדרגת מפקח-משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית-משפט שלום לצוות כי החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו."

בתי המשפט השונים אשר דנו בבקשות להחזרת תפוס עמדו על מגוון השיקולים אשר ישקול בית המשפט בעת הכרעה בבקשה מסוג זו. אפרטם בקצרה תוך התייחסות למקרה שבפני:

א. עוצמתם של הראיות הקושרות את המבקש והתפוס לביצוע העבירה כשיקול משמעותי במקרה בו טרם הוגש כתב האישום :

יפים לעניין זה דברי כב' השופט אמיר טובי בעח (חיפה) 22827-03-12 - **אילן בן שיטרית ואח' נ' מדינת**

"אני רואה להוסיף ולהבהיר עמדתי. במסגרת הפעלת שיקול הדעת הנתון לו מכוח סעיף 34 על בית המשפט לבחון את עצמת הראיות המצויות בתיק החקירה. מקום שבו הוגש כתב אישום, ברי כי אותן ראיות נבחנות על ידי ההגנה והיא רשאית להעלות טענותיה לגבי עצמתן. אלא שמקום שטרם הוגש כתב אישום, אין העורר או בא כוחו רשאים לעיין באותן ראיות, ולכן נאמר לא אחת כי בית המשפט משמש כעיניו של הסנגור בבחינת אותן ראיות. הקשר בין הראיות ועצמתן לבין המשך החזקת התפוס דומה לקשר שבין הראיות שנאספו על ידי המשטרה לבין השארתו של חשוד במעצר או שחרורו בתנאים.

הקבלה זו בין מעצרו של אדם לתפיסת רכושו, נקבע על ידי בית המשפט העליון במספר החלטות (ראו לדוגמא: רע"פ 1792/99 אלי גאלי נ' משטרת ישראל, פד"י נג(3), 312). גם בפסיקה מאוחרת חזר בית המשפט על אותה הקבלה. כך היה בבש"פ 342/06 - חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל שם נקבע כי:

"בצד זכותו של אדם לחופש אישי עומדת גם זכותו לקנין, המקבלת ביטוי מיוחד במהלך הליך פלילי ביחס לחפצים של חשוד או נאשם (או צד שלישי) הנתפסים ומוחזקים בידי המשטרה בהקשר לחשד לביצוע עבירות. שיקולי האיזון הנדרשים לעניין פגיעה בחירות האישית של נחקר או נאשם אינם בהכרח זהים לאלה החלים באשר לפגיעה בזכות הקנין, בשל עוצמתם השונה של זכויות יסוד אלה במידרג זכויות האדם. עם זאת, קווי הבחינה ומסגרת הניתוח החוקתי דומים אלה לאלה, בשל התכלית המשותפת העומדת ביסוד חובת האיזון: להגביל את מידת הפגיעה באדם - הן בגופו והן ברכושו, עד למינימום ההכרחי הנדרש להשגת האינטרס הציבורי. כך הוא לעניין מעצר אדם, וכך הוא לעניין תפיסת חפצים בטרם נשפט והורשע (בש"פ 537/95 גנימאת נ' מדינת ישראל, פד"י מט(3) 355, 405, 427-8; דנ"פ 2316/95 גנימאת נ' מדינת ישראל, פד"י מט(4) 589 " (649). (ההדגשה אינה במקור).

במקרה שבפנינו נתפסו פריטים הנושאים את סימן המסחר של חברת "פנדורה" החשודים כמזויפים.

ב"כ המבקשים טוען כי מדובר בפריטים מקוריים וכראיה הציג העתק חשבוניות מס מהן לכאורה עולה שהמבקש רכש את הפריטים באופן חוקי מחנויות מורשות של חברת "פנדורה" וכי מדובר בפריטים מקוריים. לטענתו, ככל שאין מדובר בפריטים מקוריים הרי שרכש אותם בתום לב ובחוסר מודעות.

בהקשר זה אציין כי אין מחלוקת שהמבקש רכש פריטים משתי חנויות מורשות של חברת "פנדורה" ואכן המבקש 2 מוכר למתלוננים כמי שרכש פריטים מחברת "פנדורה". יחד עם זאת, העובדה שהמבקש אכן רכש פריטים וצמידים של חברת פנדורה אינה מהווה ראיה ממשית שהפריטים שנתפסו בפועל כמפורט לעיל הם אותם הפריטים שמבקש טוען שרכש, וזאת מבלי לקבוע מסמרות בעניין. שאלה זו ראויה להתברר במסגרת סיום פעולות החקירה ושמיעת הראיות, ככל שיוגש כתב אישום. במסגרת החלטה זו בבקשה להחזרת תפוס אין בידי לקבוע בשלה זה מסמרות לעניין אותנטיות הפריטים ובאם אלו הפריטים שנרכשו כעולה מהחשבוניות שצורפו לבקשה אך הוצגה בפני ראיה לכאורה כי חלק נארי ברכוש שנתפס הינו מזויף. עוד אציין, כי העובדה שהמבקש טוען כי רכש הפריטים בתום לב ובחוסר מודעות אינה הופכת

את הפריטים שנתפסו למקוריים.

לאור העובדה כי התיק עדיין מצוי בשלבי חקירה מתקדמת עינתי בחומר הראיות הרלוונטי שנאסף בתיק החקירה עד ליום מתן ההחלטה והגעתי לכדי מסקנה כי קיימות ראיות טובות בשלב הראשוני לתפיסת חלק מהפריטים אשר נחזים כמזויפים כפי שיפורט להלן.

לציין כי החקירה אשר החלה כחקירה סמויה בעקבות קבלת תלונה כי בחנות המבקשים מוחזקים ונמכרים צמידים הנושאים את סימן המסחר של חברת "פנדורה" החשודים כמזויפים, נערך חיפוש על פי צו בית משפט בחנות המבקשים ובעקבות זאת נתפסו הפריטים נשוא צו החיפוש.

לאחר עיון בחומר הראיות שהונח לפניי, עולה כי נתפסו 92 פריטים שה"כ ומעיון בחוות הדעת מטעם חברת "פנדורה" הוברר כי אין מחלוקת שלפחות חלק מהפריטים שנתפסו הינם מקוריים:

• **מתוך 51 הצמידים שנתפסו, 43 צמידים הינם מזויפים (8 מקוריים).**

• **נתפסו 23 סוגרים המיועדים לסגירת הצמיד על היד, כולם מזויפים.**

• **מתוך 17 החרוזים/תליונים שנתפסו, 11 נושאים את הסימן "פנדורה" או אותיות המסמלות את המותג ונראה כי הם חרוזים מקוריים. יתרת החרוזים אינה מהווה זיוף (היות ואינן נושאים סימני היכר של חברת פנדורה), אך הם מהווים חיקוי כמעט מושלם לחרוזים המקוריים של חברת פנדורה היות ועל פי מידע שנמסר לחברת פנדורה, הם מוצגים בערבוביה עם החרוזים המקוריים של חברת פנדורה, דבר הגורם להטעיית הציבור.**

• **שקיק הבד ככל הנראה הינו מקורי.**

ביחס ל- 17 חרוזי ההשחלה/תליונים ראיתי לנכון להורות על החזרת כל 17 החרוזים למבקשים. הוברר כי 11 חרוזים נושאים את הסימן פנדורה ונחזים כמקוריים, וביחס ליתרת החרוזים אין כל טענה לזיוף אלא טענה לחיקוי או טענה להטעיית הציבור, וזאת לאור העובדה שהחרוזים שאינם נושאים את הסימן "פנדורה" הוצגו בערבוביה עם החרוזים המקוריים. אין בכך להערכתי כדי להקים בשלב זה חשד סביר בגין העידר מקוריות פריטים אלו ולא מצאתי כי החזרתם של כל 17 חרוזי ההשחלה, כשלעצמה, יכולה לשבש הליכי חקירה, הפגיעה במבקשים מאי החזרתם תהא משמעותית יותר וזאת נוכח אפשרות שאינה גבוהה בהסתברותה כי המשיבה תיזקק לתפוסים אלו במשפט באם יוגש כתב אישום בפרשה.

לאור האמור לעיל, אני קובע כי הפריטים אשר נחזו כמזויפים נתפסו לתכלית ראויה שהינה חשיפת מבצעי עבירת זכויות סימני מסחר, ולצורך איסוף ראיות והעמדתם של המעורבים לדין וכן מיצוי האפשרות החוקית העומדת בפני המשטרה (והתביעה) בהליכי חילוט רכוש שנסחר באופן לא חוקי כביכול. עם זאת, ביחס לאותם פריטים אשר הוברר כי הינם מקוריים לרבות 17 החרוזים כמפורט לעיל, אני קובע כי אין תכלית ראייתית ממשית בשלב זה של החקירה להימצאותם בידי המשטרה ואין החזרתם כשלעצמה יכולה לשבש הליכי חקירה או ראיות שנתפסו.

תפיסת הפריטים בידי צד ג' - המתלוננים

ב"כ המבקשים טען במסגרת בקשתו לשיבוש הליכי חקירה וזאת לאור העובדה שהתפוסים נשמרו בידי המתלוננת, והתנהלות זו אינה ראויה. בהקשר זה אציין כי מן המפורסמות שגם צד ג' יכול להחזיק בתפוסים וזאת לצורך מתן חוות דעת לעניין אותם תפוסים, ואין בכך שיבוש הליכי חקירה כטענת המבקש. אומנם המבקש טוען כי החזקת התפוסים בידי המתלוננת לכאורה מהווה ניתוק שרשרת הראיות, אך למעט טענתו זו שנטענה בעלמא לא הונחה בפני בית המשפט כל ראיה ממשית שהמתלוננת אכן שיבשה הליכי החקירה או לחילופין שהפריטים אכן הוחלפו כטענת המבקש, ולכן בית המשפט אינו יכול ליתן משקל ממשי לטענה זו בטרם ליבונה הראיית של הטענה.

במסגרת החלטה זו נתתי אף דעתי לטענת המשיב 2 כפי שעולה אף מהודעתו באזהרה כי תפיסת התפוסים הינה חלק מסכסוך אזרחי והתנכלות לו מצד מתחרה עסקית - המתלוננת אך מחומר החקירה עולה כי רק חלק קטן יחסית מהסחורה שהוצגה למכירה בחנות משיב 2 נתפסה והוחשדה כמזויפת ומבלי לקבוע מסמרות בשלב ראשוני זה הרי שאין טענת המשיב 2 בחקירה עומדת לכאורה בהלימה עם עובדה זו.

עם זאת ולאור הסכמת נציג המשיבה, אני קובע שהתפוסים הנחזים כמזויפים ישמרו בידי המשיבה ולא בידי המתלוננת לאור טענת המבקשים ובהיעדר הצדקה ממשית הנובעת מהיקף או גודל התפוס, והכל כמפורט להלן:

סוג הפריט שנתפס	כמה פריטים נתפסו	מספר הפריטים שיוחזרו למבקשים	מספר הפריטים שיישמרו בידי נציג המשטרה
צמידים	51	8	43
סוגרים המיועדים לסגירת הצמיד על היד	23	----	23
חרוזים/תליונים	17	17	----
שקיק בד שחור	1	1	----

ב. הפגיעה בקניינו של המבקש :

במקרה דנן נטען על ידי המבקש לנזק ממשי בקניינו ולשווי פריטים של אלפי שקלים בהתאם לחשבוניות מס במקור שצורפו כנספחים לבקשתו, ומכאן כי הפגיעה בזכותו הרכושית של המבקש מתפיסת הפריטים אינה מועטה, הגם שלא ברור אליבא גירסת המבקש עצמו האם קיים נזק כספי נוסף מתפיסת הפריטים לאור העובדה שהחנות ממשיכה לפעול ולעבוד כרגיל.

בתי המשפט התייחסו לא אחת למשמעות בנטילת זכותו של אדם לעשות שימוש בקניינו.

בבש"פ 7715/97 שושנה חג'ג נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(1), 14 נאמר בעמ' 17-18:

עמוד 7

"תפיסה בפועל של הרכוש היא האמצעי הדרסטי ביותר להשגת התכלית של האפשרות לחלט בעתיד. היא שוללת מן הבעלים שהועמד לדין ובטרם נחרץ דינו, את השימוש בכלי הרכב בעצמו או באמצעות אחרים למשך תקופה ארוכה, וזאת, כאמצעי בטחון".

וכן :

"הפגיעה ברכושו של אדם על-ידי נטילתו ממנו, על מנת להבטיח אפשרות חילוט בעתיד היא פגיעה ברכושו ובקניינו ולפיכך יש לנקוט בו רק כאמצעי אחרון ובהעדר אמצעים חלופיים להבטחת אותה תכלית. כך יש לעשות בהשראת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו וכך יש לעשות על פי עיקרון המידתיות המקובל עלינו".

לאחר שהשתכנעתי כי קיימת תכלית ראויה לתפיסת הפריטים החשודים כמזויפים, על בית המשפט לתת את הדעת לשאלת נחיצות התפיסה, והכרעה בשאלה האם תפיסת הפריטים החשודים כמזויפים הכרחית להגשמת תכלית התפיסה וכן לשאלת מידתיות הפגיעה בזכויות, קרי האם ניתן לנקוט באמצעים חלופיים, פוגעניים פחות מהמשך תפיסתם בידי המשיבה, אשר ניתן להגשים באמצעותם את תכלית התפיסה (ור' לעניין זה רע"פ 5769/12 **תמר מזרחי נ' מדינת ישראל** (20.8.2012); בש"פ 9469/09 **מלאק זיאדנה נ' מדינת ישראל** (30.11.2009); בש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד (2) 464 (2000)).

אכן, כשם שבית-המשפט לא יורה על מעצרו של אדם אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שיחרור בערובה ותנאי שיחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה (סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים), כן יהיה דינו של חפץ שנתפס ואשר המשטרה מבקשת להוסיף ולהחזיק בו. השאלה הנשאלת היא, אם יש "חלופת-מעצר" לנכס, חלופה שבאמצעותה ניתן להשיג את מטרת המעצר שלא על דרך החזקתו של הנכס בידי המשטרה. במה דברים אמורים, שיותר למשטרה להוסיף ולהחזיק בחפץ שנתפס כדי למנוע את פגיעתו הרעה, במקום שתפיסת הנכס היתה כדי למנוע עבירת עבירה בו. ואילו נכס שנתפס למטרה אחרת - למשל, כדי שישמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה - שיקול זה ששימש בתפיסת הנכס יוסיף וישמש אף לעניין המשך ההחזקה בו. הגיונה של עילת-התפיסה יוסיף וישמש גם לעניין המשך ההחזקה בחפץ. כך נעמת את אינטרס הפרט עם אינטרס הכלל, ונשלול מנכס את חירותו רק במקום שטובת הכלל דורשת כן במפגיע.

יפים הדברים לענייננו בשעה שבשלב זה חלק מהפריטים שנתפסו נחזים כמזויפים, ובאם ישוחררו ויוחזרו למבקשים, לא תוכל המשיבה להמשיך לבצע את החקירה באופן מלא, והדבר יגרום לפגיעה בהליך החקירה לגילוי חקר האמת ולגילוי ראיות ישירות בגין מעורבותו הישירה של המבקש 2 או מעורבים נוספים בנטילת חלק בקשירת הקשר לביצוע העבירה ומאידיך הצורך להשאיר בידי המשטרה והמאשימה במידה ויוגש כתב אישום בפרשה את האפשרות הריאלית להציג התפוסים כראיה במשפט ולעתור להשמדת הפריטים המזויפים. עוד אציין כי התפוסים אותם הוריתי כי יש להשאיר בחזקת המשיבה אינם פריפריאליים לחשדות המופנות למבקשים בחקירה והחזקתם אינם חוקית לכאורה.

בתיק זה בו לכאורה מספר מעורבים וחומרי חקירה ממשיים כבר בשלב זה, מהווה הגשת כתב אישום, באם יוגש כזה

בבחינת נקודת איזון חשובה בהכרעה הקבועה בגין גורל הפריטים החשודים כמזויפים נשוא הבקשה.

עוד אציין כי טרם חלפה תקופת 180 הימים הקצובה למשיבה בחוק לצורך החזקת התפוסים.

לאור החלטתי (ר' הטבלה המצורפת לעיל) אני מורה כי במידה ולא יוגש כתב אישום כנגד מי מהמעורבים בפרשה במסגרתו תבקש המאשימה השמדת התפוסים שיישארו בידה או חילוטם תוך 90 ימים מיום מתן החלטה זו יוחזרו גם תפוסים אלו למבקשים .

באם יוגש כתב אישום ובקשה לחילוט/השמדת הפריטים תוך תקופת הזמן שנקצבה כאמור לעיל תהיה הדרך פתוחה בפני המבקשים להגיש בקשה נוספת להחזרת התפוסים בפני המותב המוסמך.

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת.

ניתנה היום, י"ז אדר תשע"ז, 15 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.